

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/22/2015
Identifikačné číslo spisu:	7013200561
Dátum vydania rozhodnutia:	20.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013200561.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: ROYAL TOKAJ SK s.r.o., so sídlom Malá Tŕňa 181, IČO: 36 603 112, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43285/2013 zo dňa 19. februára 2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/83/2013-26 zo dňa 27. marca 2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/83/2013-26 z 27. marca 2014 p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 6S/83/2013-26 z 27. marca 2014 Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“) zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43285/2013 zo dňa 19. februára 2013, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 9813401/1557437/2012 zo dňa 09. júla 2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca do vydania uznesenia súdny poplatok neuhradil.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že je podnikateľským subjektom a jeho súčasná situácia mu nedovoľuje súdny poplatok zaplatiť. Žalobca poukázal na to, že je subjektom spojeným s W. O. a účastníkom mnohých súdnych sporov a celková suma poplatkov, ktorými je žalobca zaťažený predstavuje až niekoľko desiatok tisíc eur. Preto súdom vyrubená poplatková povinnosť mu prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou.

Krajský súd uznesením č. k. 6S/83/2013-39 z 21. januára 2015 oslobodenie od súdnych poplatkov žalobcovi nepriznal. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. februára 2015.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu krajského súdu nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou doručenou krajskému súdu 24. apríla 2013 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/43285/2013 zo dňa 19. februára 2013, ktorým bol potvrdený dodatočný platobný výmer Daňového úradu Košice č. 9813401/1557437/2012 zo dňa 09. júla 2012.

Keďže žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, krajský súd mu výzvou zo dňa 15. januára 2014 uložil, aby v lehote 10 dní od jej doručenia zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Zároveň žalobcu poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku.

Keďže žalobca na výzvu súdu nereagoval a súdny poplatok nezaplatil, krajský súd uznesením č. k. 6S/83/2013-26 zo dňa 27. marca 2014 konanie vo veci zastavil.

Žalobca následne podaním doručeným krajskému súdu dňa 16. apríla 2014 podal proti uzneseniu o zastavení konania odvolanie a súčasne požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP pre nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu, ktorú bližšie odôvodnil v zásade skutočnosťami, ktoré zopakoval aj vo svojom odvolaní. K návrhu nepripojil žiadne doklady preukazujúce jeho tvrdenia, uvedené v návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vzhľadom k tomu krajský súd vyzval žalobcu výzvou zo dňa 05. mája 2014, aby podanie doplnil a v lehote 10 dní doručil súdu riadne vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov pre právnické osoby s tým, že toto tlačivo sa nachádza na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <. aj s pokynmi na jeho vyplnenie.

Žalobca na výzvu súdu reagoval podaním doručeným súdu dňa 15. mája 2014, v ktorom uviedol, že okolnosti uvedené v návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov týkajúce sa finančných pomerov žalobcu boli jediné zdokladované informácie, ku ktorým mal právny zástupca skutočný prístup a preto o nich súd informoval. Ostatné súdom požadované informácie potrebné k vyplneniu predmetného tlačiva a predloženie ďalších vo výzve súdu uvedených dokladov právny zástupca nemal k dispozícii, tieto informácie dokonca nemal k dispozícii ani žalobca. Právny zástupca mal vedomosť o povinnosti riadne zdokladovať súdu stav majetkových pomerov účastníka konania - svojho klienta, nevyhnutných pre súd z hľadiska posúdenia oslobodenia od súdnych poplatkov. O tejto povinnosti právny zástupca žalobcu ako svojho klienta riadne informoval. Právny zástupca mal však aj vedomosť o skutočnosti, že celá účtovná a ostatná agenda žalobcu, ktorá je nevyhnutná pre zdokladovanie jeho pomerov bola zaistená orgánmi činnými v trestnom konaní ešte v marci 2011. Zaistenie dokladov je problematické aj z toho dôvodu, že o ich zaistení nebol spísaný orgánmi činnými v trestnom konaní riadny protokol, preukazujúci, ktoré doklady boli skutočne zaistené a preto si žalobca nevie zabezpečiť ani kópie svojich dokladov z vyšetrovacieho spisu. Žalobca konštatoval, že uvedená situácia spôsobuje mimoriadnu dôkaznú tieseň žalobcovi, tak v rámci prebiehajúcich daňových kontrol, ako aj v priebehu súdnych konaní. Dôkazom tejto skutočnosti je aj vec týkajúca sa oslobodenia od súdnych poplatkov. Tieto skutočnosti sú konajúcemu súdu známe aj z obsahu žaloby, ktorá bola predmetom tohto konania, ako aj z iných podaní vedených na Krajskom súde v Košiciach. Uviedol, že vzhľadom na uvedené, žalobca nezávinene nevie splniť povinnosť uloženú mu v predmetnej výzve, čo mu ale nemôže byť na ťarchu. Záverom zopakoval skutočnosti uvedené v návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Uznesením č. k. 6S/83/2013-39 zo dňa 21. januára 2015 rozhodol krajský súd o návrhu tak, že žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. februára 2015. Ani po vydaní predmetného negatívneho uznesenia žalobca súdny poplatok neuhradil.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona o súdnych poplatkoch, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu,

odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 10 ods. 1 ZPS, ak nebol zaplatený súdny poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy, ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace. Túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Za stavu, že žalobca súdny poplatok nezaplatil, a to ani po vydaní negatívneho uznesenia zo dňa 21. januára 2015, ktorým mu krajský súd nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov, najvyšší súd skonštatoval, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu krajského súdu č. k. 6S/83/2013-26, ktorým konanie vo veci zastavil, nebolo možné vyhovieť.

Najvyšší súd považuje za potrebné dodať, že platobná nedisciplinovanosť účastníka je sama o sebe nežiaduca, nakoľko súdy zbytočne zaťažuje a ak účastník v tejto nedisciplinovanosti napriek výzve a upozorneniu na následky pokračuje, ide o konanie, za ktoré musí niesť procesnú zodpovednosť (pozri bližšie napr. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 59/2000 zo 16. marca 2000).

Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd zastal názor, že postup a rozhodnutie krajského súdu bolo vydané v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch a preto napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil (§ 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch a sudcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.